

اداره مخطوطات

نام کتاب قوس قرع
مؤلف متن محمد بن عبد الله بن عمر غفر له
محرر مشق محمد بن عبد الله بن عمر غفر له
شارح ص ۱۰۰

تاریخ تحریر ۱۱۸۱ هـ؟ نوع خط نسخ تعداد سطر ۱۸

نام کاتب ۱۲۱۲

موضوع نجوم / عدم طبیعی زبان فارسی عدد اوراق ۵

طول عرض شماره عمومی ۱۳۸۸

وقفی / خریداری تاریخ وقف

ملاحظات اول سال اول دو صفی از فرزند

مؤلف: احمد رضا (مصدر: محمد بن عبد الله بن عبد الوهاب)

است

د. محمد جواد، مدیر

دو صفحہ ریاضی خامیٰ نوشتہ محمد بن غیاث الدین منصور دہلوی

پیوسته
۱- رساله در
از محمد بن منصف
۲- تعلیقات
شرح قسم فلیت از
سید جلاله ابن
نعمانی و دیگران
اسم کتاب

مصنف

مؤلف

خطی

حاجات

مسائل حل

King

1

سپار

والله

طول

اولی و دوم

تاریخ تحریر طبق مھر بر

U. 10. 11. 12.

صحافی
احمد طالبان

۱- رساله در کیفیت حدوث عالم و کون و قیام - فارسی
 از محمد بن منصور
 ۲- تعلیقات غیبات الدجیل
 ۳- شرح قسم قلعه از ابن ابی العین
 ۴- رساله دکن و قریح (فارسی)

میکر و فیلم بهیبه

مجموعه * (موسس قریح) *
 مصنف * محمد بن منصور حسینی دشتکی شیرازی (۸۶۲ - ۹۴۸ هـ)
 مؤلف غیاب الدجیل
 خطی نسخ
 جلد ۱
 سال چاپ یا تحریر قرن ۱۱
 عدد اوراق ۷۵
 جزء کتب ریاضی و حساب شماره خصوصی
 شماره عمومی ۱۲۷۰۸
 شماره قبض
 و انتق و ترمیمی آستان قدس تاریخ و وقت از ۱۲۶۲
 طول ۱۹/۵ عرض ۱۰/۵
 شماره صفحات
 صدر رساله * محمد بن منصور حسینی دشتکی شیرازی (۸۶۲ - ۹۴۸ هـ)
 خطی نسخ

اول و آخر خطی و کتبی
 احمد است که در این کتاب
 نقش نموده

صحافی
 احمد طالبان

تاریخ تحریر طبق مهر
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳

٢٩٩

من يبيع صغرى الاولى ومنهم من يبيع

كبرى الثانية وانى تبتت قدما رساله لروفا

عم الكتاب بعون الملك

الوهاب

تفه ار نه محال و فيه صوب
 که م بوضوح برسته لاذک قمی عناصر ار نه محیطست و اینان تابل
 کن و نشانند و کل و اعدی و خود مشعل میسوند و باید یک
 می کردند و از امتزاج ایشان موالید نلته و مرکبات
 غیر هاله پیدا میسود و در صورت شر کبب غیر نام کانیات
 بر مثل بار و باد و برق و رعد و صاعقه و قوس و هاله و شهاب
 و نیازک و حوادث ارض مثل زلزله و خسف و انفجار عیون
 نکلون حدوث میباید و کیفیت حدوث هر یک بذهب حکما در کتب
 و م مصله مفصلا مبین و مشروح کشته مجله بیانش آنکه
 از امتزاج آتش و خاک و آب و هوا با اختلاف انواع و اقسام
 و م لکان بخار و باد پس از بخار است منقطع از بر و جت
 و باران آید بخنده و برق ایست متقاطر بسته
 ق آتش که برق قبل از اجتماع قطرات
 از بعد از آن و رعد صدای ابر است
 در آن و برق اشتعال آن و گویان
 و نشان کرد و آنرا صاعقه خوانند

و چون از ماده دهنی دکان متصاعد شود و بر تپ کوه نازل
 و از حرارت مشعل گردد شهاب و نیازک ظهور یابد و چون
 بسبب از اسباب هوا متحرک شود باد بدیداید و از آنجمله وادخه
 محبسه در ارض خسف و زلزله و انفجار عیون حادث شود
 انیت تمام اجمال کلام مذهب حکما و اما اهل کلام و فقها و
 علمای اسلام بر این جمعی دانند مخالف این اجسام که از جایت
 حق با خدای از دریای رحمت و افاضت آن مأمور است
 و سایر حوادث بملایکه نسبت کند و ظاهر قرآن و حدیث
 مؤید اقوال ایشانست پوشیده نماید که مذهب مشهور در
 قوس و هاله و جوه عیب و قصور دارد و مذهب منصوری
 آنست و در رسایل ریاض الرضوان با حسن و جوه مبین
 شده و پدر این فقیر بنا بر دای مشهور نموده رساله درین
 باب تحریر نموده تمام آن تیمنا و تبرکا در مقام مرقوم میگردد

مانی خرد که از غایه خردی قوه نداشته باشد که از هوا نرود
 نماید با حق سبحانه و تعالی حادث شوند و از وری این
 اجزاء جسمی کثیف که مانند کوهی یا قطعه ای باشد این
 اجزاء مانی بنوعی آنها شوند مانند قطعه بلور که از وری
 وی جسمی کثیف باشد آینه مقابل خود شود و اگر از وری
 وی جسمی لطیف شفاف باشد آینه نشود و بیاید نیست
 که اگر آینه بغایه خرد بود چنانچه بحسب حق قسمت
 پذیر نشود شکلی مقابل وی در وی محسوس نشود بلکه
 شکلی آینه هم محسوس نباشد چه هر شکل محسوس باید
 که بحسب حق قسمه پذیر بود پس اگر اجزاء مانی بر وجه
 مذکور در هوا موجود باشند و میان آفتاب یا ماه و میان آن
 بین و چشمی که در کفیه ایستاده اند کشف حاصل شود لازم آید
 که اگر ناظر در آن نظر کند چشم ضوئاً آفتاب یا ماه
 در هر یک از این اجزاء مشاهده
 مذکور میگردد و هر یک از این اجزاء آینه
 صغیر و بزرگ می نمایند اگر بر سرند که
 و هاله همیشه بر هیئت

در هوا
 کدر

وری خود

سبب جلالت

استداره

استداره واقع می شود و دایره هاله گاه تا تمام و دایره
 قوس و قزح هرگز تمام نمی باشد جواب گوئیم که اگر ناظر در اینها
 متعقد نگاه کند لازم نیست که همه اینها شیخ یک شی از
 جمله اشیا بی که مقابل این اینهاست مشاهده نماید بلکه
 جایز است که بعضی این اینها را نسبتی مخصوص با بعضی که
 از شیخ مقابل است با مقابل معین از این جمله بود لا یرم
 مقابل نماید و بعضی دیگر را مناسبت مذکوره با مقابل باشند
 پس شیخان مقابل دیگران وی مشاهده افتد و شک
 نیست که چون ناظر شیخ شی را از آینه مشاهده کند و آینه
 دیگر را بعینه هم نسبت با مری و ناظر باشند واجب باشد
 که شیخ همین شی از آینه دیگر مشاهده نماید پس اجزاء مانی
 که مقابل آفتاب یا ماه واقع آید اگر چه هر یک قابلیه داشته
 باشند که آینه شیخ مقابل خود شوند لازم نیست که
 آینه شیخ ضوئاً نیرین باشد و اگر بعد
 شیخ ضوئاً نیری شود و بعضی دیگر را
 نسبت باشد که همین حکم بود و شیخ
 شیخ ضوئاً هر یک از اینها
 بر محیط نقطه شکل می گیرند
 ۱ منطقه در

از سر

دیگر

عبارت این آینه
 این آینه
 که آینه

خط مستقیم میان ناظر و یکی از این اجزا است به خطی
 مستقیم ثابت بمنزله محور که بر روی و ناظر مرکز دایره
 هاله یا قوس واقع میگردد و حال آنکه مرئی و ناظر بمنزله دو شی
 غیر جسم بر وجود واقع باشند و چون آینه شیء ضیق مذکور
 محکم در اجزای است که بر منطقه مذکور انداخته حرم هاله و قوس
 بر هاله استداره واقع شوند و اگر دایره ایشان تمام نبود بنا
 مانع باشد اما مانع نا تمام دایره هاله آن باشند که اجزا در بعضی
 جواب یا اجزا مانع مانعی باشند و آینه نتواند بود زیرا که از وراء
 انسان جسم کثیف مذکور باشند و مانع نا تمام قوس واقع است
 که در زمان تگون وی آفتاب باقی نزدیک است هر که آفتاب
 باقی نزدیک باشد بواسطه آنکه منطقه مذکور تحت الافق واقع
 میشود لکن در قوس واقع باشد و چون آفتاب باقی باشد
 نزدیک است زیاد از قوس منطقه مذکور در قوس افق واقع نیست قوس
 بودی تحت افق بودی و از اینجا است که هر چند آفتاب باقی بود
 میشود باقی در قوس زاویه یا تحت الافق متعلق نیست
 دایره قوس که قوس مذکور دایره قوس واقع تمام است غایب
 است در قوس افق واقع است و بعضی در
 زیرا که اجزاء مذکوره
 آینه شیء ضیق آفتابند
 و شیء را در آینه انطباع

در آینه انطباع بودی هر آینه و بر آینه محلی بود و با اختلاف وضع
 ناظر با وجود تفاوت وضع و مرئی محل شیء متبدل نشدی و همینست
 زیرا که اگر آینه را مقابل چیزی بدارند و ناظر از عین آینه نگاه کند شیء
 مقابل را در بسیار آینه مشاهده نماید و بالعکس گویند که چون قوس
 و قوس شیء آفتاب است با نیستی که دایره مستدیر بر هاله ذی السیر بود
 زیرا که معلوم شد که اجزاء مذکوره آینه شکل آفتاب نیستند
 پس اگر لازم باشد که شیء مرئی که قوس واقع عبارت از است شکل آفتاب
 باشد بلکه آفتاب بمنزله شیء غیر منقسم است که هر یک از اجزای
 آینه شیء ضیق و قوس و اجزای که در وسط دایره قوس واقع واقع
 اند هم اجزای قوس دایره آفتاب مناسبه مخصوصه نبود شیء
 ندارند زیرا که بر محیط منطقه مذکوره واقع نیستند و سوال جواب
 در هاله بدین قیاس باید دانست اگر گویند موجب جیت که توان
 در قوس واقع مختلف قوس میشود گویند معلوم شد که و از این اجزاء
 جسمی که واقع است و شکل نیست که از اجزاء
 حرم محلی میشود قیاس بر شیء پس حرم را
 و چون آینه دایره فانیه و ثانیه از ناظر بعد اند و
 لاند لون شری سپردا که سلسله دایره از
 قیاس آن بود که

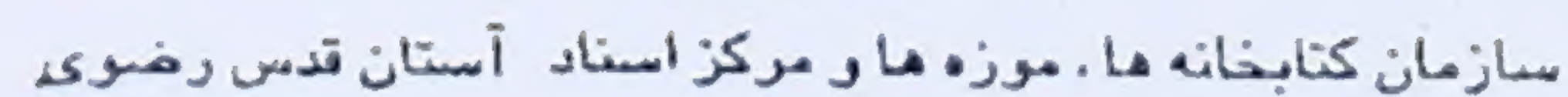
متراسی

لون

امیل در کاشی

در کاشی

در کاشی

صَبَاءُ الْعَيْنِ

نام کاتب: فرید الدی

10

ملاحظات

١٢٥٥ هـ الموافق ١٢٥٥ هـ حاشية برقة العن ضبط

دایم

علیم

مناصب نیست درین باب اعطای می باید
از اخراج غایب در امر محقق حاصل میشود و می گنجیم از وجه مستعد
از دیدیه ظهور می باید پس اگر عقل نقدیه و تنبیه و
پس حیوانی کوئید و اگر حی و حرکت از وظاهر
شود از وظاهر و محقق بنامند صورت
نواع معدنیات بسیار و اصافه اشیاء از عدد
مفصل شده و در مسائل ریاضی از عنوان تنبیه
نه ناز و پال و موده اند

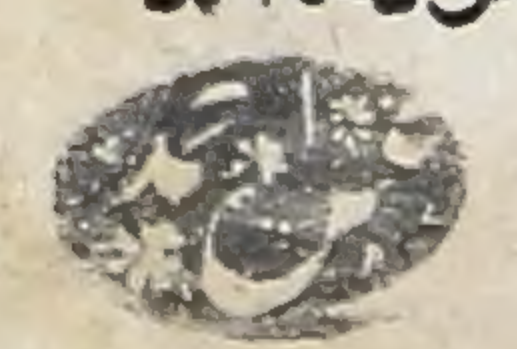
۱۳۶۱ ش
بازبینی شد

بازبین شده
۱۳۲۱

سواد امیل باشد و اختصار الوان حاله را بدین قیاس توان دانست که
توقع از بزرگان خرده دان که اعیان انسان بلکه انسان المعین اعیان
آشت که سبب که معنی تقدم گمانی بر دایره ارغوانی باشد برین سطوح
نماید و آنچه اولاً و آخراً تمام کلام صریحاً علام روح الله روح و زاد قوت
سازد الکلام درین مقام نیست و چون عنایت بی عنایت و شفقت و مروتی نماید
انحضرت در شان فوخر غیر مضمون موفور بوده بین همت و حسن است
و ترتیب آن علم عالی شان وجه تقدم دایره مذکور برین فوخر بوده یافته
و در سبایل ریاض الرضوان و لطایف الاسرار با حسن و جود کشف
و اظهار نموده و در رساله دیگر زبان حدی تحمل از آن صوغات صمیمه باین
ملحق ساخته و چون در آن مستنعمان مقدمه جداست که در مثل این کتاب
مناسب نیست درین باب اظهار نماید
و المعادن
از استخراج غامضه از زمین می شود و بر کما تجب از ممتنع
شعور و مشی و از
از بدیهه ظهور می یابد پس کو مشی تقدیر و تمیز می
پس حیوانی گویند و اگر کسی و حرکت از و ظاهر نماید
انود به از و ظاهر و محقق نباشد صورت
نوع معدنیات بسیار و اضافی خارج از معدن
مفصل شده و در سبایل ریاض الرضوان تبیین
که ناز و ناله فرموده اند

دایره

علیم

حاشیه اعیان الحکماء
لا عی عن علل و اشتباه

۵